

Bemærkninger til forslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Lovforslaget har dels sin baggrund i et arbejde igangsat af Naalakkersuisut, der skal se på, hvordan reglerne om erhvervsbeskatning kan styrkes og gøre det mere attraktivt at investere i Grønland. Desuden følger lovforslaget op på de ændringer af pensionsbeskatningen, som blev vedtaget på FM 2016 (FM 2016/21), ligesom datasikkerheden i forbindelse med indsamling og udlevering af skatteoplysninger til andre lande styrkes. Lovforslaget vil endvidere gøre det lovpligtigt for borgere og virksomheder at anvise en bankkonto, som skatteforvaltningen kan udbetale for meget indbetalt skat m.v. til. Desuden foretages der konsekvensrettelser, som en følge af Kommuneqarfik Sermersooq har udmeldt sig af KANUKOKA.

Erhvervsbeskatning

Forslaget er det første af flere, som har til formål at fremme vækst, investeringslyst og jobskabelse i det private erhvervsliv. Det er planen at fremlægge yderligere forslagene på de kommende samlinger. Arbejdet er nærmere beskrevet i Redegørelse om Lovinitiativer på erhvervsskatteområdet, der omdeles på denne samling.

Dette lovforslag adresserer en problemstilling, der er påpeget af Grønlands Erhverv vedrørende fristen for at indsende selvangivelse. Som udgangspunkt skal alle personer og selskaber indsende deres selvangivelse senest den 1. maj i ligningsåret. Det er Grønlands Erhvervs synspunkt, at den nuværende frist medfører en for stor arbejdsbyrde for landets revisorer og bogholdere i perioden op til afleveringsfristen.

Fristen medfører, at alle skatteydere skal færdiggøre deres selvangivelse samtidig, hvilket presser revisionsbranchen, der i mange tilfælde bistår selvstændige erhvervsdrivende, selskaber og foreninger med at udarbejde deres selvangivelse. Dette kan betyde, at nogle virksomheder kan få svært ved at få kvalificeret rådgivning, hvis de skal overholde fristen.

Lovforslaget har til formål, at udskyde selvangivelsesfristen for selskaber og fonde, samt selvstændigt erhvervsdrivende, der indberetter selvangivelsen elektronisk.

Registrering af pensionsoplysninger

I henhold til § 30, stk. 1, nr. 3, skal arbejdsgivere m.fl. indberette det beløb, der for hver arbejdstager er indbetalt til pensions- eller livsforsikringsordninger, hvis beløbet er fradragsberettiget eller omfattet af bortseelsesret.

Fra 1. januar 2017 vil indbetalinger til pensionsordninger placeret i Danmark, på Færøerne eller i udlandet ikke være fradragsberettiget eller omfattet af bortseelsesret. Herefter skal den

enkelte skatteyder som udgangspunkt kunne dokumentere, i hvilket omfang en pensionsopsparing er sket uden fradragsret eller bortseelsesret, såfremt en pensionsudbetaling helt eller delvist skal fritages for beskatning.

For at kunne bistå skatteyderne med at håndtere denne situation, blev det i forbindelse med vedtagelsen af FM 2016/21 forudsat, at skatteforvaltningen skal føre et register over indbetalinger til pensionsordninger placeret i Danmark, på Færøerne eller i udlandet. Registeret vil både rumme oplysninger om indbetalinger foretaget af arbejdsgivere m.fl. og private personer.

Lovforslaget tager sigte på at sikre de nødvendige hjemler til indberetning og registrering af de relevante pensionsoplysninger.

Underretningspligt

Den 17. december 2015 underskrev Grønland sammen med andre lande en aftale, der gennemfører OECD's globale standard for indberetning og udveksling og kontooplysninger (Common Reporting Standard (CRS)).

Aftalen indebærer, at grønlandske finansielle institutter skal gennemføre nogle nærmere beskrevne procedurer til identifikation af finansielle konti med tilknytning til andre lande, som også har tilsluttet sig aftalen, og afgive årlige indberetninger til skatteforvaltningen om de relevante konti. Skatteforvaltningen vil herefter uopfordret videregive de indberettede oplysninger til skattemyndighederne i det land, hvor kontohaveren eller en eventuel kontrollerende person er hjemmehørende.

Ud over OECD aftalen har Grønland også indgået en aftale med USA om automatisk udveksling af skatteoplysninger.

I tilknytning til disse findes det nødvendigt at øge datasikkerhed i forbindelse med udvekslingen af oplysninger.

Skatteforvaltningslovens § 35 a, stk. 1- 6, indeholder hjemmel til udstedelse af regler om identifikation og indberetning af finansielle konti med tilknytning til udlandet. Hjemlen forventes udnyttet til udstedelse af bekendtgørelser inden 1. januar 2017.

Skatteforvaltningslovens § 35 a indeholder ikke hjemmel til, at aftalens bestemmelser om pligt til at underrette de personer oplysningerne vedrører, kan reguleres ved bekendtgørelse.

Pligt til at anvise en bankkonto

Skatteforvaltningen udbetalte i 2014 149,4 mio. kr. i overskydende indkomstskatter til borgere. Udbetalingen sker ved bank overførsler og ved brug af check til de borgere og virksomheder, der ikke har oplyst en bankkonto.

Brugen af check er dog på hastig tilbagegang. De danske bankers checksamarbejde er opsagt og ophører ved udgangen af 2016. Ophøret af checksamarbejdet medfører, at bankerne ikke længere er forpligtet til at indløse check, der er udstedt af en anden bank. Dette vil påvirke skatteforvaltningens muligheder for, at anvende checks ved udbetalingen af for meget indbetalt skat m.v., da det fra og med 2017 ikke er sikkert, at en check fra skatteforvaltningen kan indløses i modtagerens pengeinstitut. Udbetaling via check vil derfor blive mere besværligt for borgerne og skatteforvaltningen.

Lovforslaget vil derfor pålægge borgerne at registrere en bankkonto, som skatteforvaltningen kan foretage udbetalinger til. Lovforslaget regulerer endvidere borgernes og skatteforvaltningspligter i forbindelse med anvisning af udbetalinger til bankkonto.

2. Hovedpunkter i forslaget

Erhvervsbeskatning

Det foreslås, at der indføres en ny, senere frist for at indsende selvangivelse, den 15. maj, som omfatter selvstændig erhvervsdrivende. Desuden foreslås det, at selskaber og foreninger m.v. kan indsende selvangivelsen d. 15. juni. I begge tilfælde er det et krav, at selvangivelser skal indberettes elektronisk, da dette medfører et reduceret tids- og ressourceforbrug for skatteforvaltningen, der begrundes, at fristen for at indsende selvangivelser kan udsættes. Den elektronisk selvangivelse skal indberettes på en af skatteforvaltningen anviste måde, hvilket f.eks. kan være ved brug af en tast-selv-løsning.

Udgangspunkt for alle andre selvangivelsespligtige er, at selvangivelsen, som i dag, skal indsendes senest d. 1. maj. Dette vil endvidere fortsat være udgangspunktet for lønmodtagere, samt for de selvstændigt erhvervsdrivende, selskaber og foreninger m.v., som ikke anvender elektronisk indberetning.

Når fristen for de selvstændigt erhvervsdrivende og selskaber m.v. fastsættes til henholdsvis 15. maj og 15. juni, vil der opstå udfordringer for skatteforvaltningen, hvis virksomhederne ikke afleverer en behørig selvangivelse, og skatteforvaltningen bliver nødt til at ansætte den skattepligtiges indkomst skønsmæssigt. En sådan sagsbehandling er tids- og ressourcekrævende. Hvis en skatteyder i et år har fået en sin indkomst skønsmæssigt ansat af skatteforvaltningen, er der risiko for at det samme vil blive tilfældet det følgende år. Det foreslås derfor, at virksomheder, hvor skatteforvaltningen måtte foretage en skønsmæssig ansættelse af indkomsten i det foregående indkomstsår, skal anvende selvangivelsesfristen 1. maj.

Skattestyrelsen vurderer, at de foreslåede ændringer ikke vil indebære et behov for at ændre de gældende frister for færdiggørelse af ligningsarbejdet. Det følger af loven, at ligningsarbejdet vedrørende selskaber og foreninger m.v. skal være færdiggjort senest den 1.

november i ligningsåret (lovens § 21, stk. 2.). For alle andre gælder, at ligningsarbejdet skal være afsluttet senest d. 1. september (§ 21, stk. 1) i ligningsåret.

Registrering af pensionsoplysninger

Det foreslås, at arbejdsgiveres m.fl. pligt til at foretage årlige indberetninger til skatteforvaltningen af indbetalinger til pensions- eller livsforsikringsordninger udvides til også at omfatte indbetalinger, for hvilke der ikke er fradragsret eller bortseelsesret. Af redaktionelle grunde foreslås ændringen indarbejdet i en selvstændig bestemmelse, hvilket indebærer, at den gældende bestemmelse i § 30, stk. 1, nr. 3, foreslås ophævet.

Indberetningspligten vil omfatte alle indbetalinger til pensions- og livsforsikringsordninger, uanset om indbetalingerne sker til en ordning oprettet i en pensionskasse eller et livs- og pensionsforsikringsselskab med hjemsted i Grønland eller ej.

Ved indberetningen oplyses den A-skat, som er indeholdt i forbindelse med indbetalingen til pensionsordningen, medmindre indbetalingen er sket til en pensionsordning, som er omfattet af fradragsret eller bortseelsesret.

Det foreslås, at skatteforvaltningen pålægges at føre et register, som skal omfatte alle oplysninger, som indeholdelsespligtige arbejdsgivere m.fl. har indberettet vedrørende indbetalinger til pensions- og livsforsikringsordninger. Registeret har til formål at yde bistand til skatteyderne, når skatteyderne skal godtgøre, i hvilket omfang modtagne pensionsudbetalinger stammer fra pensionsindbetalinger, der er beskattet ved indbetalingen.

Såfremt en skatteyder selv foretager indbetaling til en pensionsordning med beskattede midler, kan vedkommende anmode skatteforvaltningen registrere de relevante oplysninger herom.

Underretningspligt

Det foreslås, at indføre en bestemmelse om, at skatteforvaltningen samt indberetningspligtige institutter er forpligtet til at underrette enhver person, hvorom der indberettes efter regler udstedt i medfør af skatteforvaltningslovens § 35 a, stk. 1-6, såfremt der er sket brud på datasikkerheden, når det er sandsynligt, at bruddet kan skade beskyttelsen af personoplysninger om den pågældende eller vedkommendes privatliv.

Bestemmelsen indeholder således en forpligtelse til, at skatteforvaltningen eller det indberetningspligtige institut, alt efter hvor bruddet på datasikkerheden har fundet sted, skal underrette berørte personer.

Derudover foreslås det at indføre en bestemmelse om, at indberetningspligtige institutter skal underrette enhver person, hvorom der skal indberettes oplysninger til skatteforvaltningen efter regler udstedt i medfør af skatteforvaltningslovens § 35 a stk. 1-6. Den berørte person skal

have alle de oplysninger, som vedkommende har krav på i henhold til persondatalovens § 28 og § 29 i tilstrækkelig tid til, at personen kan udøve sine databeskyttelsesrettigheder. Underretningen skal under alle omstændigheder ske, inden det finansielle institut indberetter oplysningerne til skatteforvaltningen.

Anvisning af bankkonto

Med lovforslaget foreslås det, at det bliver en pligt for borgere og virksomheder at anvise en bankkonto, som skatteforvaltningen kan udbetale for meget indbetalt skat, afgift, renter, godtgørelse og lignende til.

Konkret vil borgerne ligesom i dag kunne anvise en bankkonto ved at angive dette i en rubrik på forskudsregisteringen, i selvangivelsen, online via www.sullissivik.gl eller ved at kontakte skatteforvaltningen.

For ikke at påføre skatteforvaltningen væsentlige omkostninger til kontooverførsler til udenlandske banker og pengeinstitutter, skal bankkontoen være i et dansk, færøsk eller grønlandsk pengeinstitut.

Hvis en borger eller en virksomhed har undladt at registrere en bankkonto, medfører dette, at skatteforvaltningen ikke kan udbetale for meget betalt skat m.v. Det fremstår derfor ikke rimeligt, at krav, f.eks. på for meget indbetalt skat, i den situation forrentes af landskassen, jf. bl.a. § 44, stk. 4 om rentetilskrivninger. Det foreslås derfor, at krav på for meget indbetalt skat m.v. ikke forrentes, hvis en borger eller virksomhed har undladt at anvise en konto.

Såfremt en borger eller en virksomhed, trods skatteforvaltningens bestræbelser på at få oplyst en bankkonto, har undladt at oplyse eller registrere en bankkonto, foreslås det, at et krav på for meget indbetalt skat m.v. efter 5 år tilfalder landskassen. Fristen på 5 år er fastsat med udgangspunkt i fristen i lov nr. 274 af 22. december 1908 om forældelse af visse fordringer.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov	
<i>Gældende formulering</i>	<i>Lovforslaget</i>
	I Landstingslov nr. 11 af 2. november 2006 om forvaltning af skatter, som senest ændret ved Inatsisartutlov nr. 9 af 8. juni 2014 foretages følgende ændringer:
§ 3. <i>Stk. 3.</i> Skatterådets øvrige 6 medlemmer tillige med en suppleant for hvert af disse af disse udnævnes af Naalakkersuisut efter indstilling fra SIK, AK, GA ILIK, KNAPK og KANUKOKA.	1. § 3, <i>stk. 3, 1. pkt.</i> affattes således: ”Skatterådets øvrige 6 medlemmer tillige med en suppleant for hvert af disse udnævnes af Naalakkersuisut efter indstilling fra SIK, AK, GE, NUSUKA, KNAPK, samt af kommunerne i forening.”

<p>§ 16. <i>Stk. 3.</i> Selvangivelse skal indsendes senest 1. maj i ligningsåret. Selvangivelse skal indsendes til skatteforvaltningen, som foretager ligningen.</p>	<p>2. § 16, stk. 3 affattes således: ” <i>Stk. 3.</i> Selvangivelse skal indsendes til skatteforvaltningen året efter indkomståret og senest den: 1) 1. maj for alle, der ikke er omfattet af nedenstående nr. 2-3: 2) 15. maj for selvstændigt erhvervsdrivende, der indberetter selvangivelsen elektronisk på den af skatteforvaltningen anviste måde. 3) 15. juni for alle selskaber, foreninger m.v., der indberetter selvangivelsen elektronisk på den af skatteforvaltningen anviste måde.</p>
<p>§ 16 <i>Stk. 4.</i> Skatteforvaltningen kan, hvor særlige grunde taler for det, give udsættelse med indgivelsen af selvangivelsen, for så vidt dette er foreneligt med ligningsarbejdets tilrettelæggelse og rettidige færdiggørelse. Ansøgning om udsættelse med indgivelse af selvangivelse skal være begrundet og indgivet inden 1. maj i ligningsåret. <i>Stk. 5.</i> Selvangivelsespligtige fysiske personer, som modtager et selvangivelseskema, der er udfyldt af skatteforvaltningen, kan undlade at indgive selvangivelse, hvis de anvendte oplysninger er korrekte og fyldestgørende, jf. § 17. <i>Stk. 6.</i> Naalakkersuisut kan fastsætte regler om udformning og udsendelsen af selvangivelseskemaet, ligesom Naalakkersuisut kan fastsætte regler, hvorefter de skattepligtige skal anvende de af Naalakkersuisut godkendte selvangivelseskemaer.</p>	<p>3. Efter § 16, stk. 3, indsættes som nyt stk. 4: <i>Stk. 4.</i> For selvstændigt erhvervsdrivende, selskaber og foreninger omfattet af stk. 3. nr. 2 og 3, hvor skatteforvaltningen i det foregående indkomstår har truffet afgørelse om skønsmæssig skatteansættelse, er fristen for at indsende selvangivelsen den 1. maj.” ” Stk. 4-6 bliver herefter stk. 5-7.</p>
<p>§ 16, stk. 4, 2. pkt. Ansøgning om udsættelse med indgivelse af selvangivelse skal være begrundet og indgivet inden 1. maj i ligningsåret.</p>	<p>4. I § 16, stk. 4, der bliver <i>stk. 5</i>, affattes 2. <i>pkt.</i> således: ”Ansøgning om udsættelse med indgivelse af selvangivelse skal være begrundet og indgivet senest samme dato, som</p>

	selvangivelsen skal indsendes jf. stk. 3-4.”
<p>§ 30, stk. 1. nr. 3 - 6</p> <p>3) det samlede beløb, omfattet af landstingslov om indkomstskat § 41, stk. 2, for hver enkelt arbejdstager, der af arbejdsgiveren er indbetalt til pensions- eller livsforsikringsordninger,</p> <p>4) helt eller delvis frie goder såsom kost og logi, bolig, ophold, rejser, bil og telefon med videre samt, efter regler fastsat af Naalakkersuisut, værdien heraf,</p> <p>5) modtagerens navn, personnummer, bopæl og skattekommune og</p> <p>6) eventuelle andre oplysninger, der er nødvendige til identifikation af modtageren.</p>	<p>5. § 30, stk. 1, nr. 3, ophæves.</p> <p>§ 30, stk. 1, nr. 4-6 bliver § 30, stk. 1, nr. 3-5.</p>
	<p>6. Efter § 30 indsættes:</p> <p>”§ 30 a. Enhver, der i sin virksomhed har udbetalt indkomst af den art, der er nævnt i landstingslov om indkomstskat § 75, stk. 1 og 2, skal hvert år inden udgangen af januar måned oplyse det samlede beløb for hver enkelt arbejdstager, der er indbetalt til pensions- eller livsforsikringsordninger. Desuden skal den i indbetalingen indeholdte A-skat oplyses, medmindre indbetalingen er sket til en pensions- eller livsforsikringsordning, som i medfør af § 41, stk. 2, i landstingslov om indkomstskat ikke skal medregnes til arbejdstagerens skattepligtige indkomst.</p> <p>Stk. 2. Bestemmelserne i § 30, stk. 1, nr. 5 og 6, og stk. 2-5 finder tilsvarende anvendelse.”</p>
	<p>7. Efter § 34 indsættes:</p> <p>”§ 34 a. Skatteforvaltningen fører et register over oplysninger indberettet efter § 30 a.</p> <p>Stk. 2. Skatteforvaltningen kan efter anmodning registrere oplysninger om en fysisk persons indbetalinger til pensions- og</p>

	<p>livsforsikringsordninger, der opfylder betingelserne i § 39 a, stk. 2, når det godtgøres, at personen ikke ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst i Danmark, på Færøerne eller i Grønland har opnået hel eller delvis fradragsret ved indbetalingen.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Naalakkersuisut kan fastsætte nærmere regler om registeret, herunder om elektronisk indberetning, om videregivelse af registrerede oplysninger m.v.”</p>
	<p>8. i § 35a indsættes som ny stk. 7 og 8:</p> <p>”<i>Stk. 7.</i> En person, der skal indberettes oplysninger om efter regler udstedt i medfør af stk. 1 og 2, underrettes om brud på sikkerheden med hensyn til oplysninger om vedkommende, når det er sandsynligt, at dette brud kan skade beskyttelsen af personoplysninger om den pågældende eller vedkommendes privatliv.</p> <p><i>Stk. 8.</i> Finansielle institutter, der er indberetningspligtige, skal underrette hver enkelt person, hvorom der skal indberettes efter regler udstedt i medfør af stk. 1 og 2, om, at oplysningerne om vedkommende vil blive indsamlet og videregivet i overensstemmelse med regler udstedt i medfør af stk. 1 - 6, og skal give disse personer alle de oplysninger, som vedkommende har ret til i henhold til persondatalovens § 28 og § 29, i tilstrækkelig god tid til, at personen kan udøve sine databeskyttelsesrettigheder, og under alle omstændigheder inden det finansielle institut indberetter oplysninger om den pågældende til skatteforvaltningen.”</p>
<p>§ 41. Naalakkersuisut fastsætter efter forhandling med KANUKOKA regler, efter hvilke der til udligning af forskelle i kommunernes skatteprovenu per indbygger foretages fordeling af kommunernes</p>	<p>9. I § 41 <i>stk. 1</i> ændres ”KANUKOKA” til: ”kommunerne”.</p>

skatteprovenu.	
	<p>10. Efter § 46 indsættes:</p> <p>” § 46 a. Udbetaling af for meget indbetalte skatter, renter, godtgørelser og lignende sker i danske kroner til en af skatteyderen anvist konto i et pengeinstitut med hjemsted i Danmark, på Færøerne eller i Grønland. Skatteyderen kan anvise en konto som nævnt i forbindelse med indgivelse af selvangivelse, anmodning om tilbagebetaling eller på et senere tidspunkt. Udbetalinger til en anvist konto sker med frigørende virkning for skatteforvaltningen.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Har skatteyderen tidligere anvist en konto jf. stk. 1, kan skatteforvaltningen ved udsendelse af selvangivelseskemaer og andre skriftlige meddelelser til skatteyder angive, til hvilken konto eventuelt for meget indbetalte skatter vil blive udbetalt, såfremt skatteyder ikke anviser en anden konto. Anviser skatteyder ikke en anden konto, sker udbetalinger til den i selvangivelseskemaet m.v. angivne konto med frigørende virkning for skatteforvaltningen.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Kan skatteforvaltningen ikke udbetale for meget indbetalte skatter m.v. til en anvist konto som nævnt i stk. 1 eller 2, tilkommer der ikke skatteyderen renter efter den dato, hvor skatteforvaltningen kan gennemføre udbetalingen.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Kan skatteforvaltningen ikke inden 5 år efter den dato, hvor skatteforvaltningen kan gennemføre udbetalingen, udbetale til en anvist konto som nævnt i stk. 1 eller 2, bortfalder skatteyderens krav på tilbagebetaling af for meget indbetalte skatter, renter, godtgørelser og lignende. Krav der bortfalder efter 1. pkt. tilfalder Landskassen.”</p>
	<p style="text-align: center;">§ 2</p> <p>Inatsisartutloven træder i kraft den 1. januar</p>

	<p>2017.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Inatsisartutlovens § 1, nr. 5-7 træder dog først i kraft den 1. januar 2018.</p>
--	---

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Ændringen af selvangivelsesfristen forventes at medfører en begrænset forøgelse af de administrative byrder for skatteforvaltningen i og med, at det ligningsmæssige arbejde for mange selvstændige erhvervsdrivende, selskaber og foreninger skal foretages på kortere tid end i dag.

Omkostningerne til tilretningerne af IT systemer samt opbygning af databaser til registrering af pensionsoplysninger vil sandsynligvis beløbe sig til mellem 2 og 3 mio. kr. i engangsomkostninger. Hertil kommer en øget arbejdsbyrde, som vurderes til at udgøre ca. 2 årsværk, heraf en med akademisk baggrund. Anslået årlig omkostning til løn og overhead er ca. 1,3 til 1,5 mio. kr.

Ændringen vedrørende underretningspligt vurderes ikke at medføre yderligere omkostninger for det offentlige.

Udfasningen af check som betalingsmiddel, og dermed følgende øget anvendelse af kontooverførsler ved udbetalingen af for meget indbetalt skat m.v., forventes at medføre besparelser for det offentlige.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Erhvervslivet forventes med ændret selvangivelsesfrist at få bedre vilkår, da bogføringsbureauer, revisorer m.fl. nu vil få mulighed for at fordele deres arbejdsopgaver over et større tidsrum. Kravet om elektronisk indberetning for en senere selvangivelsesfrist, kan i en overgangsperiode medføre en begrænset meromkostning for erhvervslivet. Dette forventes dog kun at være tilfældet i en overgangsperiode, indtil virksomhedernes regnskabsrutiner m.v. er tilpasset således, at virksomhederne kan drage fordel af muligheden for elektronisk indberetning.

Ændringerne af indberetningspligten vedrørende indbetalinger til pensions- og livsforsikringsordninger vil ikke have væsentlige økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.

Ændringen forventes, at få administrative og økonomiske konsekvenser for de finansielle institutter, som skal foretage underretning af deres kunder.

5. Konsekvenser for miljø, natur og folkesundhed

Lovforslaget vurderes ikke at have miljø og naturmæssige konsekvenser.

6. Konsekvenser for borgerne

De fleste lønmodtagere vil ikke opleve forandringer, som en følge af ændringerne af selvangivelsesfristen for erhvervsvirksomheder.

Skatteydere, som selv foretager indbetaling til en pensionsordning med beskattede midler, vil skulle tage stilling til om de vil anmode skatteforvaltningen registrere foretagne indbetalinger.

Skatteyderen får pligt til at anvise en bankkonto, som skatteforvaltningen kan foretage udbetalinger til. Undlader skatteyderen inden 5 år at anvise en konto i et dansk, færøsk eller grønlandsk pengeinstitut, bortfalder skatteyderens krav på tilbagebetaling af for meget indbetalte skatter, renter, godtgørelser og lignende. Der er fordele for skatteyderne ved at anvende bankoverførsler, idet skatteyderne slipper for at gå i banken, eller i en butik med bankservice, for at indløse checken.

7. Andre væsentlige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at have andre konsekvenser.

8. Høring af myndigheder og organisationer mv.

Forslaget blev sendt i høring d. 23. maj med høringsfrist d. 28. juni. Den 23. juni blev der fremsendt et opdateret lovforslag med tilføjelser i høring og høringsfristen blev forlænget til d. 7. juli. Forslaget har været på høringsportalen og fremsendt til følgende interessenter:

SIK, Grønlands Erhverv (GE), Deloitte, Grønlands Revisionskontor, NUSUKA, KANUKOKA, Kommuneqarfik Sermersooq, Formandens Departement, Departementet for Erhverv, Arbejdsmarked og Handel, GrønlandsBANKEN og BankNordik.

Nedenfor er hovedpunkterne i høringsparternes bemærkninger gengivet i en redigeret og forkortet udgave med almindelig skrift, mens Naalakkersuisuts kommentarer er anført med *kursiv*.

Høringssvarene har givet anledning til følgende:

Deloitte:

Deloitte er overordnet helt enige i forslagene til ændringerne i tidsfristerne. Deloitte vil dog gerne have præcisret, at fristerne i § 16, stk. 3, nr. 3, tillige omfatter begrænset skattepligtige virksomheder. Deloitte gør desuden opmærksom på, at den grønlandske tidsfrist generelt anses for meget kort.

Bemærkningen har givet anledning til, at det er præciseret i bemærkningerne til § 16, at fristerne for at indsende selvangivelse ligeledes gælder for begrænset skattepligtige.

Der er i bemærkningerne fremført en påstand om, at der er en risiko for, at skattepligtige, der har afleveret så sent, at der skal udarbejdes en skønsmæssig ansættelse 1 år, sandsynligvis vil aflevere for sent året efter igen. Et modargument kunne jo være, at netop en forlænget tidsfrist kunne give skatteyderen den nødvendige tid til at færdiggøre selvangivelsen.

Deloitte spørger dernæst hvorledes Skatteforvaltningen forestiller sig, at den enkelte virksomhed og dens rådgivere skal se, om en agterskrivelse antages at indeholde afgørelse om skønsmæssig ansættelse, der kvalificerer til en tidligere selvangivelsesfrist. Eksempelvis kan man forestille sig at Skatteforvaltningen tilsidesætter et tidligere års selvangivelse og foretager en skønsmæssig ansættelse i stedet. Vil det kvalificere til en tidligere selvangivelsesfrist, uagtet at senere år er retmæssigt afleveret og ikke har givet anledning til korrektioner fra Skatteforvaltningens side?

Såfremt denne bestemmelse fastholdes, foreslår Deloitte, at den skattepligtige (og dennes rådgiver) får adgang til et system, eller får tilsendt et brev, selvangivelsesblanket eller lignende, hvor det tydeligt fremgår, hvorvidt vedkommende er sat under fremrykket afleveringsfrist.

Indledningsvist skal det præciseres, at den foreslåede § 16, stk. 4, kun omfatter "det forudgående indkomstår", eventuelle skønsmæssige ansættelser, der ligger længere tilbage, vil således ikke medføre en fremrykket selvangivelsesfrist.

At foretage skønsmæssige ansættelser af skatten er forbundet med væsentlig administrative ressourcer og tidsforbrug for skatteforvaltningen, og det er derfor væsentligt at fremme, at selvangivelse indleveres rettidigt. Bestemmelsen fastholdes derfor.

Deloitte's bemærkninger har givet anledning til lovbemærkningerne er præciseret, således at det nu klart fremgår, hvordan bestemmelsen forventes at blive administreret.

For skattepligtige med forskudt skatteår, ser vi gerne præciseret at tidsfristerne tillige forholdsmæssigt tilsvarende forlænges for forskudte indkomstår, idet vi antager at dette er tilfældet.

Bemærkningen giver ikke anledning til ændringer. I henhold til § 12, stk. 2, i indkomstskatteloven kan Skattestyrelsen tillade, at selskaber, foreninger med videre, der fremsætter anmodning herom, anvender et andet indkomstår end kalenderåret. I forbindelse med tilladelsen kan skatteforvaltningen fastsætte særlige frister for indsendelse af selvangivelse og betaling af den pålignede skat. I henhold til bemærkningerne til bestemmelsen er det praksis, at et selskab, forening m.v., der får tilladelse til et forskudt regnskabsår, skal indsende selvangivelsen senest 2 måneder efter regnskabsårets udløb, hvorefter skattebeløbet forfalder 10 måneder efter regnskabsårets slutning.

Deloitte bemærker vedr. forslaget § 30a og § 34a at ordningen synes at være en administrativ byrde for erhvervslivet, hvor det kan være lidt vanskeligt ved at se formålet med registeret, der jo egentlig bør være styret af pensionskasser og -selskaberne.

Deloitte bemærker at der jf. lovforslaget skal redegøres for, hvor stor en andel af den betalte A-skat, der kan henføres hertil. At sandsynligheden for, at denne udenlandske medarbejder vil opholde sig i Grønland, når vedkommende modtager udbetalinger fra sin udenlandske pension, vil være yderst begrænset.

Det fremgår ikke af lovforslaget, i hvilket omfang registreringerne tænkes ført, men såfremt registeret skal have det omfang, som lovforslaget lægger op til, må det formodes at skulle indeholde samtlige skattepligtiges oplysninger om pensionsordninger, hvortil der er indbetalt i løbet af et ophold (uanset længde) i Grønland, og at disse registreringer opretholdes indtil en skattepligtig med sikkerhed er afgået ved død.

Deloitte har desuden praktiske spørgsmål om, hvilke tal der skal indrapporteres i forhold til hvordan skat pensionsindbetalingen skal opgøres afhængigt af person- og standardfradraget.

Bemærkningen er delvist imødekommet. Det foreslås, at bestemmelsen om indrapporteringen af pensionsindbetalinger først træder i kraft pr. 1. januar 2018, hvilket vil give arbejdsgivere og skatteforvaltningen bedre tid til at forberede dette. Arbejdsgiverne vil i januar 2018 skulle indrapportere oplysninger vedrørende pensionsindbetalinger foretaget i indkomståret 2017.

Det er korrekt at lovforslaget vil pålægge arbejdsgivere omkostninger i forbindelse med indberetningen af oplysninger om indbetalinger til pensionsordninger. Omkostningerne forventes dog primært bestå i en engangsomkostning til tilpasning af lønsystemer. De løbende omkostninger forbundet med indrapporteringen forventes at være begrænsede.

Forslaget er en konsekvens af den ændring af beskatningen af udenlandske pensionsordninger som Inatsisartut vedtog på forårssamlingen 2016. Registeret skal primært bruges til at bistå personer med pensioner i udenlandske, herunder danske, pensionsinstitutter med at dokumentere, at der er indbetalt til ordningen med beskattede midler. Dette er en forudsætning for, at udbetalingerne fra en sådan pensionsordning er skattefri på pensionstidspunktet.

Grønlandsbanken

Grønlandsbanken gør opmærksom på, at de foreslåede krav om indberetning af indbetalinger til pensions- eller livsforsikringsordninger, vil medføre at bankens lønsystem skal ændres. Banken gør i den forbindelse opmærksom på, at en ændring af lønsystemet vil tage ca. 3

måneder, og banken kritiserer lovforslaget for ikke at give arbejdsgivere tilstrækkelig lang tid til, at få dette på plads.

Bemærkningen er søgt imødekommet. Som det fremgår under besvarelsen af Deloitte's høringsvar, er ikrafttrædelsen af denne del af lovforslaget nu udskudt til d. 1. januar 2018.

Skatteforvaltningen skal efter lovforslaget føre et register over den enkelte borgers pensionsindbetalinger efter lovforslagets § 30a. Grønlandsbanken har ingen bemærkninger hertil.

Med lovforslaget ønsker Selvstyret at styrke datasikkerheden således offentlige myndigheder og finansielle institutioner skal give meddelelse til de berørte borgere og kunder i tilfælde af databrud. GrønlandsBanken er enig i dette hensyn.

Bemærkningerne giver ikke anledning til ændringer.

Grønlands Erhverv (GE)

Som udgangspunkt bifalder GE indførelse af de differentierede indsendelsesdatoer, der indføres i forslaget § 16, stk. 3. GE kan i denne forbindelse tilslutte sig forslaget fra Deloitte om, at § 16, stk. 3. nr. 3. også kommer til at gælde for begrænset skattepligtige virksomheder.

Såvel under forslaget "Hovedpunkter" som i bemærkningerne til selve bestemmelsen anføres/antyttes det i relation til § 16, stk. 4, at for virksomheder, for hvilke skatteforvaltningen i det foregående år har foretaget skønsmæssige indkomstansættelse, skal selvangivelsesfristen 1. maj anvendes.

Dette begrundes med, at der skulle bestå en risiko for, at det året efter på ny skulle blive nødvendigt at skatteansætte virksomheden skønsmæssigt.

Umiddelbart hænger denne argumentation ikke sammen. Alt afhængigt af årsagen til, at det i et givent år har været nødvendigt at skatteansætte virksomheden skønsmæssigt, så taler en frist for selvangivelse den 15. maj/15. juni formentlig mere for, at virksomheden netop ville kunne selvangive, således at en skønsmæssig ansættelse ikke vil være nødvendig. Det indstilles derfor fra GEs side, at denne bestemmelse genovervejes.

GEs kommentar er ikke indarbejdet. Hovedparten af virksomhederne indgiver – eller tilstræber at indgive - deres selvangivelse rettidigt, hvilket er positivt.

Der er imidlertid en udfordring med en række virksomheder, som har en tendens til, gentagne gange at indsende deres selvangivelser (meget) for sent eller unnlade at indsende deres selvangivelser i det hele taget. Dette kan skyldes manglende kapacitet i virksomheden

mens det i andre tilfælde kan skyldes manglende vilje eller evne til at efterleve gældende regler.

Ved at fremrykke selvangivelsesfristen for virksomheder som er blevet skønsmæssigt ansat opnås, at skatteforvaltningen får bedre tid til indenfor ligningsperioden at udarbejde nye skønsmæssige ansættelser i de forventeligt mange tilfælde, hvor der er tale om gengangere. Der henvises i øvrigt til svaret til Deloitte's hørings svar vedr. samme emne.

Skattemyndighedernes forpligtigelse til at betale renter i forbindelse med tilbagebetaling af for meget betalt skat i henhold til § 44, stk. 4, foreslås undtaget i de tilfælde, hvor borgeren ikke har oprettet en bankkonto. GE gør opmærksom på at myndighederne skal betale disse renter, hvis fristerne i skatteforvaltningsloven §§ 25, stk. 4, og § 26, stk. 2, overskrides. GE fremhæver, at så længe anden indfrielse af et tilgodehavende – som for meget betalt skat er for skatteyderen – overfor myndighederne – end ved en bankoverførsel er tilladt (anerkendt som almindelige betalingsmåde), vil den omstændighed, at en skatteyder ikke har oprettet en bankkonto ikke kunne statuere fordringshavermora, der berettiger skattemyndighederne til ikke at betale renter ved for sen tilbagebetaling af for meget betalt skat.

Når man samtidigt tager i betragtning, hvilke foranstaltninger – bøder – skattemyndighederne bringer i anvendelse over for virksomheder ved en for sen indbetaling af skatter, er der ingen rimelighed i, at skattemyndighederne skulle kunne diktere betalingsstedet/-måden og herved undgå at betale renter.

GE kan derfor ikke tilslutte sig forslaget om, at skattemyndighederne kan undgå at betale renter i henhold til lovens § 44, stk. 4 i de tilfælde, hvor skatteyderen ikke har en bankkonto, så længe andre betalingsmiddel er anerkendt anvendeligt.

Bemærkningerne har ikke givet anledning til ændringer. Med lovforslagets § 46a vil alle udbetalinger fremover skulle ske via bankoverførsler. Hvis borgeren ikke har anvist en bankkonto kan skatteforvaltningen ikke udbetale pengebeløb til borgeren.

Finansdepartementet forstår GEs hørings svar som følger: GE fremfører det argument, at det at skatteforvaltningen ikke kan udbetale for meget indbetalt skat på grund af borgeren ikke har anvist en bankkonto, f.eks. fordi borgeren ikke har en bankkonto, ikke kan medføre, at skatteforvaltningen kan undlade at betale renter (på grund af forsinket betaling), da der fortsat er andre almindeligt anerkendte betalingsmidler end bankoverførsler.

GE argumentere for dette resultat, ud fra de obligationsretlige regler om fordringshavermora, hvilket omfatter tilfælde, hvor en fordringshaver lægger hindringer i vejen for, at skyldner kan betale en fordring. GEs hørings svar tager dog ikke med i betragtning, at der er tale om krav mod det offentlige, som er reguleret i skattelovgivningen. Med lovforslagets § 46a, stk. 2, er der lagt vægt på den såre rimelige betragtning, at i det

omfang en borger eller virksomhed har undladt at angive en bankkonto findes det ikke rimeligt, at Landskassen skal forrente pengebeløbet. Uden en sådan bestemmelse kan der opstå situationer, hvor skatteyderne ved at undlade at anvise en bankkonto kan spekulere i opnå en højere forretning af et pengebeløb end de vil kunne opnå i deres bank eller lignende. Det forventes ikke at være en reel problemstilling, at der findes borgere, der ikke har en bankkonto. Selv hvis der findes enkelt tilfælde med borgere, der ikke har en bankkonto, vil disse borgere ikke være bedre stillet, da checks udfases som betalingsmiddel, og da de andre betalingsmidler, der kan være, f.eks. betalinger med mobiltelefon, typisk ligeledes vil forudsætte, at borgeren har en bankkonto.

GEs høringssvar må endvidere forstås således, at GE mener, at det er urimeligt at landskassen ikke betale renter til borgeren i denne situation, samt at GE ikke mener, at der er en rimelige balance mellem de pligter, sanktioner og rettigheder virksomhederne har i skattelovgivningen i forhold til udbetaling af krav på for meget indbetalt skat m.v.

Generelt er de pligter og sanktioner virksomhederne er underlagt i de grønlandske skatteregler meget lig de regler, der gælder i mange lande, som Grønland traditionelt sammenligner sig med. GE undlader i sit høringssvar desuden at komme med mere konkrete eksempler på, hvor der er en urimelig retstilstand.

Naalakkersuisut arbejder med ændringer af erhvervsbeskatningsreglerne med henblik på at sikre, at reglerne bliver mere erhvervsvenlige. Naalakkersuisut er således åben for konstruktive forslag til, hvordan erhvervsbeskatningsreglerne kan ændres med henblik på at bidrage til at skabe øget erhvervsmæssig vækst og udvikling.

Så længe der ikke fra myndighedernes side kan angives nogen konkret begrundelse i bemærkninger for berettigelse i indførslen af §§ 30a og 34a, finder GE – i overensstemmelse med de bemærkninger, der er anført af Deloitte i deres høringssvar af 12. juni d.å. – forslagene om registrene for udtryk for formynderiske og en unødigt administrativ byrde.

Bemærkningen har ikke givet anledning til ændringer. Det fremgår af de almindelige bemærkninger, hvad formålet med bestemmelserne er. Der henvises til det ovenstående afsnit om ”Registrering af pensionsoplysninger”. Der henvises desuden til besvarelsen af Deloitte’s høringssvar vedr. samme emne.

Med det foreslåede nye stk. 7. i § 35a, skal en person underrettes om brud på sikkerheden med hensyn til oplysninger om vedkommende, ”når det er sandsynligt, (GEs fremhævelse) at dette brud... eller vedkommendes privatliv.”

Det fremgår ikke af bemærkningerne, hvem der skal foretage denne sandsynlighedsvurdering og på hvilket grundlag sandsynligheden skal vurderes, hvilket gør bestemmelsen lettere uanvendelige og forringer borgernes retssikkerhed.

Det fremgår af bemærkningerne til det foreslåede stk. 8 til § 35a, at der med dette ”indføres en ubetinget underretningspligt for de indberetningspligtige institutter, når institutter har identificeret en person... ”

Siden en manglende indberetning i henhold til denne bestemmelse kan være forbundet med risiko for et bødeansvar eller anden foranstaltning i henhold til kapitel 18 i loven, forekommer det ganske utilstrækkeligt, at man ikke nærmere afgrænser institutternes ansvar end blot at anvende verbet ”identificere”.

Dette er ganske utilstrækkeligt og kan også for myndighederne blive et problem i relation til at statuere tilstedeværelsen af de nødvendige subjektive kriterier for at pålægge de kriminalretlige følger i lovens kapitel 18.

Bemærkningen er ikke indarbejdet. § 35 a stk. 7 og 8 skyldes at Grønland, som et led i internationalt samarbejde om udveksling af skatteoplysninger m.v., indhenter en række oplysninger fra bl.a. pengeinstitutter. Oplysningerne udveksles med andre landes myndigheder.

Al indsamling og videregivelse af personoplysninger indebærer også en risiko for, at der sker brud på datasikkerheden. Bestemmelsen har til hensigt at øge datasikkerheden ved at pålægge pengeinstitutter og myndigheder mv. at give meddelelse om brud på datasikkerheden til berørte personer.

Det skal bemærkes, at affatningen af bestemmelsen er i overensstemmelse med den tilsvarende bestemmelse i den danske skattekontrolllov, som igen er i overensstemmelse med EU lovgivning. At der er taget udgangspunkt i denne formulering af bestemmelsen har til hensigt at sikre, at bestemmelserne er i overensstemmelse med internationale standarder for beskyttelse af data, samt at der er lagt vægt på hensynet til et højt beskyttelsesniveau.

BK Revision

BK foreslår, at lovændringerne i § 16 i landstingslov om forvaltning af skatter også tilføjes faste udsættelsesregler for selskaber med skævt regnskabsår.

BK begrundet dette i:

- At det vil være hensigtsmæssigt for de eksisterende selskaber med skævt regnskabsår, at det fremgår af loven, hvornår de senest skal aflevere selvangivelse, og dels
- At der fra 2017 åbnes op for, at alle kan sidde hjemme og skifte selskaber for 1 krone, og det derfor kan forventes, at der kommer mange flere selskaber med forskellige regnskabsafslutningstidspunkter.

Der henvises til det anførte herom i forbindelse med kommentarerne til høringssvaret fra Deloitte og GE.

BK anfører at det kunne være til hjælp for de erhvervsdrivende, at de frit kunne vælge regnskabsafslutningstidspunkt for deres virksomhed, og at dette skrives ind i skattelovgivningen. Tiden bør være løbet fra en begrundelse om, at dette er vanskeligt for Skattestyrelsen at håndtere.

Anvendelse af et regnskabsår der afviger fra kalenderåret skal godkendes af Skatteforvaltningen i henhold til indkomstskattelovens § 12, stk. 2. Øget anvendelse af forskudt regnskabsår vil gøre det nødvendigt at gennemføre regler som sikrer, at selskaberne ikke motiveres af skattemæssige fordele, som f.eks. længere kredittider eller lignende, når de vælger forskudt regnskabsår. For skatteforvaltningen er der administrative fordele forbundet med at selskaber (og borgere) behandles så ens som muligt, f.eks. i forbindelse med udsendelse af selvangivelsesblanketter mv. Der er ikke aktuelt planer om, at arbejde videre med frit valg af regnskabsafslutningstidspunkt.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1.

Forslaget er en konsekvens af Kommuneqarfik Sermersooqs udmeldelse af KANUKOKA. Desuden opdateres navnen på organisationerne GE, tidligere GA, og NUKUSKA, der tidligere hed ILIK.

Med formuleringen ”samt af kommunerne i forening” er præciseret, at kommunerne i fællesskab indstiller et medlem til Skatterådet.

Til nr. 2.

Med den foreslåede bestemmelse i § 16, stk. 3, fastsættes forskellige frister for, hvornår de skattepligtige skal indsende deres selvangivelse til skatteforvaltningen.

Bestemmelserne om selvangivelsesfrister gælder både for fuldt- og begrænset skattepligtige.

Med § 16, stk. 3, nr. 1, foreslås det at såfremt en skatteyder ikke er omfattet af forslagets § 16 stk. 3 nr. 2-3, skal selvangivelsen indsendes senest den 1. maj.

I § 16, stk. 3, nr. 2 foreslås, at selvstændige erhvervsdrivende personer, kan indsende selvangivelsen senest d. 15. maj, såfremt selvangivelsen indberettes elektroniske på den måde, som skatteforvaltningen har anvist.

I § 16, stk. 3, nr. 3 foreslås, at selskaber og foreninger m.v. kan indsende deres selvangivelser senest d. 15. juni, såfremt selvangivelsen indberettes elektroniske på den måde, som skatteforvaltningen har anvist.

I tilfælde af at en virksomhed ikke har indsendt behørig selvangivelse indenfor selvangivelsesfristerne i henholdsvis nr. 2 og 3, kan der i henhold til § 19 i landstingslov om forvaltningen af skatter pålægges et skattetillæg.

Til nr. 3.

I den foreslåede § 16, stk. 4, fremgår, at selvstændig erhvervsdrivende m.v., overfor hvem skatteforvaltningen i det foregående år har truffet afgørelse om skønsmæssig skatteansættelse, skal aflevere selvangivelsen den 1. maj.

Det følger af formuleringen af bestemmelsen, at hvis der træffes en skønsmæssig skatteansættelse, der vedrører et tidligere indkomstår end det foregående, vil en afgørelse ikke medføre, at virksomheden skal indsende selvangivelsen senest d. 1. maj.

Skatteforvaltningen skal i sammenhæng med at der træffes afgørelse om skønsmæssig skatteansættelse, som et led i den almindelige vejledningspligt, orientere virksomheden, og dennes eventuelle rådgiver, om at afgørelsen har den konsekvens, at selvangivelsen for det følgende indkomstår skal indsendes senest d. 1. maj.

§ 16, stk. 4-6 bliver herefter stk. 5-7, hvilket er en konsekvensrettelse, som en følge af tilføjelsen af en ny § 16, stk. 4.

Til nr. 4.

Den foreslåede ændring af § 16, stk. 4, der fremover vil blive stk. 5, er ligeledes en konsekvensrettelse, der skyldes, at fristen for at indsende af selvangivelsen som udgangspunkt vil afhænge af, hvilken nummer i § 16 stk. 3, som skatteyderen er omfattet af.

Til nr. 5.

Det foreslås, at § 30, stk. 1, nr. 3, ophæves. Forslaget er en konsekvens af lovforslagets punkt 6.

Herefter bliver § 30, stk. 1, nr. 4-6 til § 30, stk. 1, nr. 3-5.

Til nr. 6.

Enhver, der i sin virksomhed har udbetalt indkomst af den art, der er nævnt i landstingslov om indkomstskat § 75, stk. 1 og 2, skal hvert år inden udgangen af januar måned udarbejde og indsende oplysninger om det samlede beløb for hver enkelt arbejdstager, der er indbetalt til pensions- eller livsforsikringsordninger.

Indberetningen skal indeholde oplysninger om modtagerens personnummer, navn, bopæl, skattekommune og eventuelle andre oplysninger, der er nødvendige til identifikation af modtageren.

På indberetningen anføres summen af pensionsindbetalingerne og eventuelt indeholdte A-skatter. Indberetningens totaler skal således stemme dels med summen af de månedlige redegørelser, dels med den indeholdelsespligtiges regnskabsføring.

Ophører virksomheden, skal indberetning afgives senest 10 dage efter sidste lønudbetaling for den forløbne del af indkomståret.

Indberetningspligten gælder også enhver, der har udbetalt honorar til forfattere, komponister, udøvende kunstnere, foredragsholdere eller lignende, beløb for leje eller forpagtning af virksomhed, royalties, eller afgift for udnyttelse af patentrettigheder, mønster, varemærke og lignende, hvad enten afgift erlægges som en løbende ydelse eller som en sum én gang for alle.

Såfremt pensionsindbetalinger foretages gennem en mellemmand, påhviler indberetningspligten mellemmanden, hvis arbejdsgiveren er ude af stand til at give oplysningerne. Arbejdsgiveren, eventuelt mellemmanden, skal ved antagelse af medhjælp afkræve den pågældende oplysning om navn, nøjagtig adresse samt personnummer.

Indberetningen skal ske til skatteforvaltningen.

Til nr. 7.

Det foreslås, at skatteforvaltningen pålægges at føre et register, som skal omfatte alle oplysninger, som indeholdelsespligtige arbejdsgivere m.fl. har indberettet vedrørende indbetalinger til pensions- og livsforsikringsordninger. Herudover kan fysiske personer anmode skatteforvaltningen om at registrere oplysninger om indbetalinger til pensions- og livsforsikringsordninger, der opfylder betingelserne i § 39 a, stk. 2. Det er dog en forudsætning, at personen godtgør, at vedkommende ikke ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst i Danmark, på Færøerne eller i udlandet har fået hel eller delvis fradragsret for indbetalingerne.

Naalakkersuisut foreslås bemyndiget til at fastsætte nærmere regler om registeret, herunder om elektronisk indberetning af oplysninger til registeret og om skatteforvaltningens videregivelse af registrerede oplysninger.

Til nr. 8.

Til stk. 7

For så vidt angår reglen om underretning ved datasikkerhedsbrud indeholder persondataloven ikke regler, der eksplicit pålægger den dataansvarlige en oplysningspligt i tilfælde af datasikkerhedsbrud. Det følger imidlertid af Datatilsynets praksis, at reglen i persondatalovens § 5, stk. 1, om god databehandlingsskik medfører, at den dataansvarlige som udgangspunkt skal underrette de berørte personer.

Ved vurdering af spørgsmålet om underretning må den dataansvarlige ifølge Datatilsynets praksis blandt andet tage oplysningernes karakter og de mulige konsekvenser for de berørte personer i betragtning.

Der skal ske underretning i alle situationer, hvor der er sket brud på datasikkerheden og, hvor det er sandsynligt, at bruddet kan skade beskyttelsen af personoplysninger om den pågældende eller vedkommendes privatliv.

På den baggrund foreslås det at indføre en forpligtelse til, at registrerede personer skal underrettes om brud på datasikkerheden med hensyn til oplysninger om den pågældende, når det er sandsynligt, at bruddet kan skade beskyttelsen af personoplysninger om den pågældende eller vedkommendes privatliv.

Bestemmelsen betyder, at skatteforvaltningen eller det indberetningspligtige institut vil skulle underrette personer, hvorom der skal indberettes oplysninger til skatteforvaltningen efter regler udstedt i medfør af skatteforvaltningslovens § 35 a, stk. 1-6, såfremt der er sket brud på databeskyttelsen.

Underretningen skal ske, når det er sandsynligt, at dette brud på datasikkerheden kan skade beskyttelsen af personoplysningerne om den pågældende eller vedkommendes privatliv.

Underretningspligten påhviler den dataansvarlige for den behandling med hvilken bruddet på datasikkerheden har fundet sted, og underretningen skal foretages straks efter, at det står klart, at det er sandsynligt, at bruddet på datasikkerheden kan skade beskyttelsen af personoplysninger. Det vil i praksis sige, at hvis skatteforvaltningen eller et indberetningspligtigt institut bliver opmærksom på, at der er sket brud på datasikkerheden, som kan skade beskyttelsen af personoplysninger, er skatteforvaltningen eller det indberetningspligtige institut forpligtet til at underrette de berørte personer. Denne forpligtelse består, selv om bruddet omfatter et større antal personer, som endnu ikke er identificeret. I dette tilfælde må den underretningspligtige underrette samtlige personer, der kan være berørt af bruddet på datasikkerheden.

Skatteforvaltningen og de virksomheder, der omfattes af indberetningspligten, skal sikre sig, at sikkerhedsbruddet håndteres i overensstemmelse med gældende regler. Dette skal gælde for både skatteforvaltningen og de indberetningspligtige institutter selv og som led i aftalerne med de relevante databehandlere.

Underretningen skal ske ved meddelelse direkte til den berørte person og skal som minimum bestå af oplysninger, der giver vedkommende mulighed for at varetage sine interesser. Formålet med den foreslåede regel er, at den berørte person skal have mulighed for at varetage sine interesser, og det er dermed forudsat, at underretningen skal ske uden ugrundet ophold, når det står klar, at det er sandsynligt, at bruddet på datasikkerheden kan skade beskyttelsen af personoplysninger eller personers privatliv.

Indførelsen af en underretningspligt ved datasikkerhedsbrud vil i visse tilfælde være en forbedring af registreredes retsstilling, men må generelt anses for at være et supplement til reglerne i persondataloven, herunder § 5, stk. 1, om god databehandlingskik og praksis ved sikkerhedsbrud.

Til stk. 8

For så vidt angår oplysningspligten for indberetningspligtige institutter ved indsamling af oplysninger, der skal indberettes til skatteforvaltningen, indeholder persondatalovens kapitel 8 generelle regler om den dataansvarliges oplysningspligt. Reglerne om oplysningspligt betyder, at den dataansvarlige af egen drift har pligt til at give den registrerede underretning om behandlingen af oplysninger om den pågældendes oplysninger.

Det påhviler derfor som udgangspunkt de indberetningspligtige institutter efter persondatalovens §§ 28 og 29 at give den registrerede meddelelse om indsamlingen, når oplysningerne indsamles af de indberetningspligtige institutter.

Persondatalovens §§ 28-30 indeholder imidlertid en række undtagelser til udgangspunktet om underretningspligt.

Finansielle institutter skal i alle tilfælde underrette den, hvorom der skal indberettes efter direktivets regler.

På den baggrund foreslås det, at der indføres en ubetinget underretningspligt for de indberetningspligtige institutter, når institutter har identificeret en person eller selskab som én, der skal indberettes om til skatteforvaltningen efter regler udstedt i medfør af skatteforvaltningsloven § 35 a, stk. 1-6.

Det finansielle institut skal af egen drift opfylde denne oplysningspligt. I de tilfælde hvor der benyttes tjenesteydere til at opfylde forpligtelsen, bevarer det indberetningspligtige institut ansvaret for, at underretningen foretages i overensstemmelse med loven.

Underretningen skal som minimum bestå af de oplysninger, som personen har ret til i henhold til persondataloven. Underretningen skal foretages direkte til den berørte person.

Det betyder også, at det konkret i den enkelte situation under hensyn til modtageren skal vurderes, om og i givet fald hvilke yderligere oplysninger, der skal gives, således at den berørte person kan varetage sine interesser.

Underretningen bør foretages i tilstrækkelig god tid til, at personen kan varetage sine interesser, og under alle omstændigheder før, oplysningerne sendes til skatteforvaltningen. Der gælder ikke noget krav om, at oplysninger skal gives skriftligt, men i tvivlstilfælde skal det indberetningspligtige institut kunne dokumentere, at fornøden underretning er foretaget i overensstemmelse med loven.

Indførelsen af en ubetinget underretningspligt vil i visse tilfælde være en forbedring af registreredes retsstilling, men må generelt anses for at være et supplement til reglerne i persondataloven.

Underretningspligten ved indsamling af oplysninger og ved datasikkerhedsbrud gælder i forhold til såvel fysiske som juridiske personer.

Til nr. 9.

Forslaget er en konsekvens af Kommuneqarfik Sermersooqs udmeldelse af KANUKOKA.

Forhandlinger om udligning af kommunernes skatteprovenu forhandles derfor i fremtiden mellem Naalakkersuisut og kommunerne. Kommunerne vil kunne lade sig repræsentere af en forening eller delegere en repræsentant til forhandlingerne.

Til nr. 10.

Til stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse er ny.

Der bliver fremover pligt for skatteyderen til at anvise en bankkonto, som skatteforvaltningen kan udbetalte for meget indbetalt skatter, afgifter, gebyrer m.v. til. Hvis skatteyderen skifter bank m.v., skal skatteyderen oplyse den nye bankkonto, som skatteforvaltningen kan foretage udbetalinger til.

Udbetaling af pengebeløb til den af skatteyderen anviste bankkonto sker med frigørende virkning for skatteforvaltningen. En fordring på for meget indbetalt skat m.v. er betalt, når skatteforvaltningen overfører beløbet til den af borgeren anviste konto. Dette gælder uanset at

et beløb er udbetalt til en bankkonto, som skatteyderen ikke længere råder over, f.eks. i det tilfælde at borgeren, efter et bankskifte, har undladt at anvise en ny bankkonto.

Til stk. 2.

Har skatteyderen anvist en konto i et pengeinstitut, der ikke har hjemsted i Danmark, på Færøerne eller i Grønland, kan beløbet fratrækkes alle de meromkostninger, som udbetalingen er forbundet med, herunder bankgebyrer, eventuelle gebyrer forbundet med omveksling, tab ved omveksling af valuta m.v.

Overstiger omkostningerne til overførslen det beløb, som skal anvises, kan skatteforvaltningen undlade at udbetale beløbet til den anviste konto. Skatteyderen vil blive underrettet herom. Skatteyderen vil i givet fald have mulighed for at anvise en konto i en dansk, færøsk eller grønlandsk bank, i det omfang vedkommende har eller har mulighed for at oprette en sådan.

For en sikkerhedsskyld foreslås det præciseret, at betalinger til konti i pengeinstitutter, der ikke har hjemsted i Danmark, på Færøerne eller i Grønland anses for foretaget rettidigt, uanset at de er modtageren i hænde på et senere tidspunkt end tilsvarende indenlandske betalinger, hvis de ekspederes samme dag som tilsvarende betalinger til grønlandske konti og de tilsvarende grønlandske betalinger er modtageren i hænde rettidigt.

Til stk. 3.

Skatteforvaltningen vil som udgangspunkt fortrykke en bankkonto, som skatteyderen tidligere har anvist, på selvangivelsesskema og i andre skriftlige meddelelser. Formålet er, at skatteyderen kan kontrollere skatteforvaltningens oplysninger og om nødvendigt oplyse, hvilken anden konto udbetalingerne skal anvises til.

Til stk. 4.

Det foreslås, at skatteyderens krav på for meget indbetalt skat m.v. ikke forrentes såfremt skatteyderen har undladt at anvise en bankkonto.

Til stk. 5.

Det foreslås, at i det omfang skatteyderen på trods af gentagne henvendelser og forsøg på henvendelser fra skatteforvaltningen, ikke har anvist en bankkonto, som udbetalingen kan ske til, vil et krav på tilbagebetaling af skatter, afgifter, gebyrer, renter, godtgørelser m.v. efter 5 år tilfalde Landskassen.

Fristen på 5 år regnes fra det tidligste tidspunkt, hvor skatteforvaltningen kunne have udbetalt pengebeløbet (frigørelsestidspunktet). Bestemmelsen forventes primært anvendt overfor såkaldt uanbringelige fordringer, hvor det ikke er muligt for skatteforvaltningen at komme i kontakt med beløbsmodtageren.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. januar 2017. Selvangivelserne for indkomståret 2016 vil derfor skulle indsendes efter fristerne i nærværende lovforslag.

Til stk. 2.

Det foreslås, at lovens § 1, nr. 5 -7 om indberetning og registrering af pensionsoplysninger træder i kraft d. 1. januar 2018.